

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 23

● ÚVODNÍK

Vyslanci smíření

Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové. A to všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a dal nám službu smíření. Neboť Bůh byl v Kristu, když smířoval svět se sebou a nepočítal lidem jejich provinění, a uložil v nás to slovo smíření. Jsme tedy Kristovi vyslanci a Bůh jako by vás skrze nás vyzýval. Na místě Kristově prosíme: Smiřte se s Bohem. Toho, který hříchem nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

Bible, 2. Korintským 5,17–21

Pokud jste host, který se objevil na některém z našich prázdninových shromáždění, pak je tento úvodník pro Vás. A pokud jsi pravidelný návštěvník, klidně si ho přečti také.

Co jsme zač? Jsme křesťané. Lidé, kteří se nechali smířit s Bohem skrze Ježíše Krista. Předně jsme poznali, že existuje Bůh. Na to může člověk přijít různě. Někdo tak, že pozoruje přírodu a přemýšlí, kde se to všechno vzalo. Někdo tak, že se setká s křesťany a pozná, že oni mají „něco“ zvláštního. Někdo tak, že si čte Bibli. Někdo tak, že prožije vyslyšenou modlitbu...

Věřit, že existuje Bůh, ale nestačí. Bible, Boží dopis lidem, nám říká, že nás od Boha něco odděluje. To něco se jmenuje hřích. Hřích není jen když někoho zavraždím nebo něco ukradnu. Je to především rozhodnutí žít si život nezávislý na Bohu. A Bible říká, že *zmdou hříchu je smrt*. Ne jen tělesná smrt, ale věčná smrt. Jsme stvořeni jako věčné bytosti a tu věčnost budeme někde trávit. A tady na zemi rozhodujeme o tom, kde to bude. Zda v nebi, či v pekle. Oproti obecně rozšířeným představám o tom nerozhodujeme svými dobrými či špatnými skutky. Bible říká, že *všichni zhrěšili a jsou daleko od Boží slávy*. Nemůžu se sám „polepšit“. Musím přijmout to, co pro mě udělal Bůh. A Bůh udělal to, že za mé hříchy nechal ukřižovat svého syna Ježíše Krista. Jeho krev prolitá na kříži

je dostatečným výkupným za každý lidský hřích.

Ježíš zemřel na kříži, ale nezůstal v mrtvých. Třetího dne jej Bůh Otec vzkřísil z mrtvých. Je živý a sedí po pravici Otce v nebesích. Čeká, až se bude moci znovu vrátit na Zemi a ujmout se vlády. Bude vládnout spolu s těmi, kteří jej učinili svým spasitelem a Pánem. Bible říká: „*Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn.*“

Jsme těmi, kdo přijali Boží nabídku záchrany. Získali jsme jistotu spasení, odpuštění, smíření a přijetí. Stali jsme se Božími dětmi, členy velké Boží rodiny. Získali jsme život, který má smysl a hodnotu. A nejen to, Bůh nás učinil svými vyslanci, kteří zvěstují dobrou zprávu o Boží lásce všem lidem okolo.

Pokud jsi ještě nepřijal Boží nabídku záchrany, přemýšlej o ní. A pokud čteš tento úvodník jako křesťan, buď povzbuzen. Být vyslancem své země je prestižní povolání. Patří mu úcta a také zvláštní ochrana – diplomatická imunita. Vyslanec reprezentuje svou zemi a vyhlazuje její stanoviska. A nám náš vládce svěřil tu nejdůležitější zprávu, jakou si lze představit. Zvěst o tom, že je možné být smířen s Bohem. Važme si svého povolání.

Hled'te, ať neodmítnete toho, kdo mluví. Neboť jestliže neunikli oni, když odmítli toho, který k nim promlouval na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, kdo mluví z nebes. Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, a nyní zaslíbil říka: „Já ještě jednou zatřesu“ nejenom „zemí“, ale i „nebem“. Ono „ještě jednou“ ukazuje na proměnu těch věcí, jimiž lze otrást, neboť jsou učiněné, aby zůstaly ty věci, jež jsou neotřesitelné. Projevujeme proto vděčnost, že přijímáme neotřesitelné království, a s ní přinášíme Bohu jemu příjemnou službu s aktivostí a bázní. Neboť náš Bůh je oheň stravující.

Bible, Židům 12,25–29

Michal Klesnil

● SLOUPEK

Není manželství přežitkem? „My se máme rádi a žádný papír k tomu nepotřebujeme“. Slyším kolem sebe. Jeden můj známý, mladý hoch, je upřímně přesvědčený, že není možné mít v životě jen jednoho partnera. Dívá se kolem sebe a má to denně stokrát potvrzené. A média vehementně přizvukují. Už předem je rozhodnutý nezavazovat se, když je to nemožné. Jako malá jsem měla ve třídě jen jediného spolužáka, který měl rozvedené rodiče. Dnes je to skoro opačně. Má tedy cenu do manželství vstupovat a usilovat o ně? Manželství je Boží dar a všechny Jeho dary jsou dobré a dokonalé. Já si tenhle dar užívám už dvacet pět let a nepřestávám žasnout! Nad Boží moudrostí a mocí. Bůh manželství vymyslel hned při stvoření světa, a když své dílo nakonec okouknul, byl spokojený.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Zatím jsem nenašel „Adamovu vinu“ ani přes Google.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Za našimi misionáři	2
Manželství	3- 5
Z hospody k Bohu	6
Svědectví z Porostu	7
Přehled letních shromáždění	8

Vítejte!

*Poznali jsme,
že nás má Bůh rád,
a nepochybujeme
o tom, že má
rád i Vás.*

Sborový dopis je informační bulletin pro členy sboru Křesťanské společenství Praha. Členové sboru ho mohou obdržet během nedělních shromáždění, případně si ho objednat e-mailem nebo stáhnout z webových stránek. Je k dispozici i hostům, které někdo na naše shromáždění pozval nebo přivedl.

Protože v letošním srpnu máme shromáždění na veřejném prostranství, možná jste se na něj dostali náhodou. Nikoho na shromáždění neznáte a křesťanskou bohoslužbu jste si představovali trochu jinak.

Předně Vás chci ujistit, že jste vítáni. Většina z nás pochází z rodin, které se života církve neúčastnily, a proto jsme byli někdy v církvi poprvé. Nevadí, že je pro Vás něco nezvyklé nebo něčemu nerozumíte. Pro nás to nebylo jiné. To, proč se života církve účastníme, není dáno nějakým naším speciálním náboženským založením. Jsme tu proto, že jsme uvěřili v Boha, který je živý, má o nás zájem a můžeme s ním mít vztah. Poznali jsme, že nás má rád, a nepochybujeme o tom, že má rád i Vás, i když o tom třeba ani nevíte.

Můžete se našeho shromáždění zúčastnit a bez jakéhokoliv kontaktu s námi odejít. Budeme rádi, když od nás jako dárek přijmete CD s nahrávkou Bible a případně přijdete i příště. Můžete také navštívit kurzy Alfa nebo Dny dobrých zpráv (pozvánky obdržíte u pořadatelů). Něco více se o nás dozvíte na našich webových stránkách www.praha.kaes.cz. Pokud máte nějaký dotaz nebo si chcete

popovídat, obraťte se prosím na pořadatele nebo na někoho, kdo se objevil na podiu. Pokud máte nějaký zdravotní problém nebo jinou těžkost, budeme se za Vás rádi modlit. Mnohokrát jsme se setkali s tím, že Bůh modlitby vyslyšel a způsobil změnu v životě toho,

za kterého jsme se modlili. Je také možné domluvit si osobní setkání. Pokud byste chtěli mluvit přímo se mnou, můžete mne kontaktovat e-mailem Lubomir.Ondracek@kaes.cz nebo na telefonu 284 822 294.

Jak už jsem řekl, jste mezi námi vítáni a jsme skutečně rádi, že jste s námi strávili část dnešního odpoledne. Doufám, že se nevidíme naposledy.

Lubomír Ondráček,
hlavní pastor KS Praha

Setkání služebníků

Sešli jsme se, abychom byli spolu a měli na sebe čas. Modlili jsme se za sebe (i za Tebe). Zpívali jsme radostně Bohu chvalozpěvy. Také se vyučovalo – nedělkáři měli, a i my ostatní potom s nimi, možnost užít si Rosu, totiž Igora, který je nejlepší v pořádání dětských táborů na Slovensku i u nás. Mluvili jsme také o prioritách sboru, o proctvích a i při bagetách jsme si pořad měli co povídat. *Nas*

Za našimi misionáři

Ve středu 18. května jsme jako podpůrný tým (Jarda Sloboda, Luboš Ondráček, Martin Čunek a Tomáš Božovský) vyjeli navští-

vit naše misionáře v Chorvatsku. Během čtyř dnů jsme měli několik rozhovorů: s Dohnalovými, Pitzmosovými, s Goranem a Katarinou Roksandic (Goran je starším sboru, a vidíme na něm během těch let, co ho známe, skutečný duchovní růst) a s jednou další rodinou ze sboru. Pitzmosovi se koncem června vracejí do Čech, byla to tedy naše poslední návštěva u nich v Chorvatsku. S Dohnalovými a Roksandicovými jsme mluvili o situaci ve sboru a vůbec o duchovní situaci v Chorvatsku a modlili se za to. V neděli Luboš kázal na shromáždění. Při rozhovorech s lidmi ze sboru jich pak několik vyjadřovalo skutečnou vděčnost za naše návštěvy. Neradi jsme se loučili, ale v pondělí ráno jsme opět vyrazili k domovu. *Tob*

● MANŽELSTVÍ

SPOLU PO CELÝ ŽIVOT?

Vlád'a a Libuška – Zlatá svatba

Jak dlouho jste manželé?

(V) Teprve padesát let, nedávno jsme měli výročí. Snažil jsem se to nějak v tichosti přejít, ale úplně se mě to nepovedlo. Těch padesát let jsem shrnul poděkováním Pánu Bohu za to, že obdařil Libušku tak velikou mírou trpělivosti, že to se mnou vydržela.

(L) Moc nás oba potěšilo – až dojalo, jak hezky nám toto výročí připomněli naši sousedci při shromáždění na regionu.

Byli jste věřící, když jste se brali? Pokud ne – změnilo se vaše manželství po uvěření?

(V) Brali jsme se velmi mladí, byli jsme oba nevěřící. V manželství jsme prožívali období relativního poklidu, ale i období, kdy nám to ve vztazích dost skřípalo, protože jsme si vytvářeli vlastní normy pro jednání a vzájemné soužití. Uvěřili jsme až ve zralém věku kolem padesátky a naše manželství se změnilo zcela zásadně. Za minulostí jsme udělali tlustou čáru, prožili jsme oba velkou vnitřní proměnu, najednou jsme si byli blíží než kdykoliv předtím a společně jsme se mohli radovat z nového života. Už jsme mohli být sami sebou, nemuseli jsme si na nic hrát, stylizovat se do nějaké role, usilovat o vlastní prosazení ve vztahu. Začali jsme se navzájem přijímat i s mnohými chybami a nedokonalostmi, začali jsme rozlišovat věci podstatné od nepodstatných a cítili jsme oboustrannou vůli nacházet dobrá řešení všech problémů.

(L) Já jsem vyrůstala v katolickém prostředí, ale do manželství jsem vstupovala jako nevěřící. Po uvěření se naše vztahy jakoby pročistily, projasnily – i pro mě to byla veliká změna, za kterou jsem Pánu Bohu moc vděčná.

Máte ještě na něco rozdílné názory?

(V) Každou chvíli se o něčem dohadujeme, na hodně věcí nemáme shodný názor, ale zatím to byly vždycky drobnosti, které měly řešení přijatelné pro oba. Už jsem se zmínil o své nechuti k oslavám, nerad lezu do obleku, kravata mě škrtí, móda mi nic neříká.

(L) Jsem moc ráda, že jsme vždycky byli

Univerzální recept na řešení neshod asi neexistuje

schopni dohodnout se na důležitých postojích v souvislosti s výchovou dětí, že jsme neměli rozpory v rodinném hospodaření, že jsme žili a žijeme v pohodě s našimi příbuznými na obou stranách. Také dnes vidím ledacos jinak než Vladimír, ale on je přístupný vlídné domluvě a někdy je ochoten se i převléknout, aby mi udělal radost.

V čem se lišíte, nebo spíše doplňujete?

(V) Lišíme se hodně. Každý jsme vyrůstali v jiném rodinném prostředí, máme i dost rozdílné povahy. Já jsem spíše váhavý introvert, Libuška je víc společenská i akční. Ale v mnoha věcech se i doplňujeme. Oba máme rádi přírodu, les, turistiku, rádi se setkáváme s rodinami našich dětí, prožíváme i duchovní jednotu.

(L) Je pravda, že není jednoduché vytáhnout Vlád'u večer do divadla nebo do kina. Víím ale, že mu hodně vadí hlučná hudba, tak to respektuji a jsem ráda, že si trochu kultury užívám v doprovodu našich vnoučat a že nám to Vláda přeje.

Jaký je váš recept na neshody?

(V) Univerzální recept na řešení neshod asi neexistuje, protože každá situace, každý konflikt má jiné účastníky. Ale určitě existují postoje a přístupy, které mohou vést ke smírnému řešení neshod i k jejich předcházení. Myslím, že častou příčinou neshod je nereálné očekávání a nedostatečná komunikace mezi manželi. Měli bychom vědět, v čem se lišíme a co od sebe navzájem můžeme očekávat. Pokud dojde k neshodě, pak nejprve zvažují, jestli vůbec stojí za to se tím zabývat a řešit to, jestli se to nedá vyřídit s humorným nadhledem. Pokud je to vážnější, tak se snažím nejen vysvětlit svůj postoj, ale také naslouchat a pochopit postoj Libušky, případně potom svůj názor zkorrigovat a dospět ke kompromisu.

(L) Dříve se nám stávalo, že jsem něco očekávala jako samozřejmost, Vláda se zachoval jinak, mě to mrzelo, do vztahu se vplížilo dusno, pak jsem marně čekala, až mu to dojde, až se omluví, až se to vyřeší

podle mých představ. On většinou vůbec netušil, proč to dusno vzniklo, a naštal se taky. To vlastně navazují na tu Vlád'ovu zmínku o nereálném očekávání a nedostacích v komunikaci. Dnes se snažíme předcházet neshodám naprostou otevřeností, neexistuje u nás téma, které by bylo tabu. Také nenecháváme problémy v „nakousnutém“ stavu, kdy vzniká prostor k domněnkám, nedorozuměním a trpkostem.

Co je potřeba ke šťastnému manželství?

(V) Těžko říct. To, co jeden pár prožívá jako „šťastné manželství“, se může jinému páru zdát zcela nedostatečné. Hodně důležitá je asi pokora. Dříve jsem třeba míval problém přijít a Libušce se omluvit, přiznat selhání nebo chybu – teď už jsem na tom viditelně líp. Díky novému životu v Kristu dnes oba s Libuškou víme, co bychom měli pro dobré manželství dělat, často si to připomínáme a snažíme se být důslední. Každý den se společně modlíme a čteme si z Písma a když provedeme něco, co se nemá, vyznáme to před Pánem jako hřích a poprosíme za odpuštění. Pokud jsme jeden na druhého našťvaní, tak si to nenecháváme pro sebe, ale mluvíme o tom, vysvětlíme si to, omluvíme se, nepřenášíme to do dalšího dne. Nevracíme se ke starým selháním a křivdám, radujeme se z toho, že žijeme nový život a že je nám spolu dobře.

(L) Hlavně nemyslet jen na sebe, nesnažit se navzájem „převychovávat“, žít skromně, společně se modlit a dávat si najevo, že si jeden druhého vážíme, že si důvěřujeme a máme se rádi.

Vlád'a a Libuška Chlumečtí

Fan a Eliška Na startu

Jak dlouho jste manželé?

Jen několik týdnů.

Jak dlouho jste spolu chodili?

Skoro přesně jeden rok.

Jak jsi poznal/la, že je to ten/ta pravý/vá?

Modlili jsme se a dostali jsme od Boha ujištění, že si přeje, abychom vstoupili do manželství. Samozřejmě jsme také uvažovali, jak se k sobě hodíme a jak si navzájem vyhovujeme.

Proč si myslíte, že vaše manželství vydrží?

Bůh je garantem našeho manželství. Velmi si přejeme, aby nám manželství vydrželo. Spolehneme však na Boží pomoc a díky tomu se nebudeme muset opírat jen o sebe a vlastní přání.

Fan a Eliška Kalinovi

● MANŽELSTVÍ

Tomáš a Marta – Stříbrná svatba

Jak dlouho jste manželé?

T+M: 25 let.

Jak jsi poznal/la, že je to ten/ta pravý/vá?

T: Zvláštním řízením Božím, které se projevovalo vnitřním svědectvím a opravdu zvláštními souhrami okolností.

M: Po tom, co jsem prožila několik vztahových zmatků (mezi křesťany), mi jednou moje duchovní matka řekla, že ví o muži (tj. Tomášovi), který o mě má zájem. Moc se mi to nezdálo, ale nechtěla jsem už dál hledat a tápat a tak jsem večer toho dne poprosila Boha, aby – jestli je Tomáš ten pravý, kterého pro mě má, mi k němu dal lásku (teď nemyslím „bratrskou“, ale i tu romantickou). Moc jsem se divila, když jsem ráno zjistila, že ji mám. (Jen tak na okraj: tehdy ještě prý o mě zájem neměl a ta sestra se spletla, nebo měla před námi náskok.) To byl jen začátek. Celkově jsem po celou dobu „chození“ prožívala Boží pokoj. Jednou se vytratil a prosila jsem o nové znamení, že je Tomáš ten pravý. Ve stejnou dobu se takhle modlil i Tomáš, což jsem nevěděla. Bezprostředně po tom jsme se potkali v nezvyklou dobu na nezvyklém pražském místě v jednom přečpaném voze tramvaje, kde jsem stála až na schodech 3. dveří zadního vozu a náhle tam přistoupil Tomáš – poté, co proběhl kolem obou vozů a všech dveří a bylo tam narváno. Oba jsme to prožili jako nové Boží potvrzení našeho vztahu.

Jak dlouho jste spolu chodili?

T: Asi rok.

M: Asi 10 měsíců. Bylo to tak jasné, že nebylo na co čekat.

V čem se lišíte, nebo spíše doplňujete?

T: Oba jsme se před svatbou shodli na bíle vymalovaných stěnách bytu. Rádi máme přírodu a procházky, a taky našeho psa a děti, někdy i kočku (když nezlobí nebo zabahněnými packami nešpiní dečky na nábytcích). Skoro úplně ve všem ostatním se lišíme. To doplňování: Marta pamatuje na spoustu věcí, které je potřeba zařídit u dětí, což by pro mě samotného bylo těžké. Já dělám skoro všechny praktické stavební a podobné úpravy domu, Marta je ale často iniciuje a je většinou nespokojená s délkou průběhu prací a s tím, že jsme na ně nenajali

řemeslníka. To, v čem se cítím doplněn, je hlavně Martina citlivost a vnímavost: k přírodě, k lidem. Být s ní pro mě znamená vidět, vědět a prožít víc.

M: Do svatby jsme měli dojem, že se shodujeme ve všem. Pak jsme se občas trochu divili. Ale v zásadních věcech se shodujeme. Občas prskám kvůli rozdílným přístupům k praktickým věcem a taky nesdílím Tomášovo nadšení pro výstavy a koncerty, dostat mě do společnosti je problém, jsem hrozný introvert. Tomáš tvrdí, že jím byl taky, ale abychom spolu přežili, stal se z něj extrovert. Ale jezdíme spolu rádi ven na výlety.

Jak řešíte neshody?

T: Nemám na to žádný návod, nevmýšlel jsem žádný princip. Mám Martu rád, a z toho pak vyplyne nějaká reakce na nějaké napětí. Naše neshody se neprojevují moc dramaticky. Asi před patnácti lety (děti byly

malé) jsem na Martu jednou křičel, ale ne nějak moc, a děti z toho byly úplně v šoku, protože to pro ně bylo naprosto nové. Myslely si, chuděry, že se stalo něco strašného.

M: Dříve jsem měla sklony chovat se jako papírák, ale myslím, že už jsem se trochu naučila začít o problému mluvit dřív, než dojde k explozi (z mé strany, protože Tomáš zásadně neexploduje). Takže určitě – mluvit o problému.

Co je potřeba ke šťastnému manželství?

T: Určitě je to Boží milost (kterou Bůh dává i nevěřícím, protože někteří nevěřící mají lepší manželství než někteří křesťané). Určitě vzájemná láska (s jednostrannou láskou se dá manželství nějak doklepat, což je obdivuhodné, ale určitě není šťastné). A taky se asi musí oba nějak prakticky snažit.

M: Myslím, že štěstí je příliš vrtkává a chvilková záležitost. Vidím to tak, že manželství má být hluboké, trvalé a plné lásky, porozumění a tolerance – jenže to je někdy i boj, při kterém člověk štěstí zrovna neprožívá... Takže spíš bych řekla „dobré, pevné manželství“ a tam vidím základ v zakotvení manželského vztahu v Bohu a v tom, že od samého začátku vyloučím zadní vrátka (tzn., že se naprosto racionálně rozhodnu, že rozvod nepřichází v úvahu). Tím zároveň dostávám sílu řešit přicházející problémy, protože mě neoslabují pochybnosti, zda je vůbec řešit mám. A jejich řešením nabývá manželství nových kvalit, hodnot a obzorů.

Marta a Tomáš Dittrichovi

Firka a Lucie

Jak dlouho jste manželé?

L+J: v září to bude 19 let

Jak jsi poznal/la, že je to ten/ta pravý/vá?

J: Ten okamžik si nepamatuji. Když jsme spolu začali chodit, věděl jsem, že bych si Lucku vzal. Postupně se vztah upevňoval, a kdyby jeden či druhý nestudoval, už bychom se vzali i dřív.

L: Nikdy jsem o tom takto nepřemýšlela. Brala jsem to, že spolu chodíme a časem se vezmeme.

Jak dlouho jste spolu chodili?

L+J: 5 let

Když jsme uvěřili, manželství se zkvalitnilo

● MANŽELSTVÍ

Byli jste věřící, když jste se brali? (pokud ne – změnilo se Vaše manželství po uvěření?)

J: když jsme spolu chodili, nebyl jsem věřící. Lucie byla formální katolička, a když jsme chodili na přípravu na manželství, uvěřil jsem, že Bůh existuje. Po necelých 3 letech po svatbě jsem poznal Ježíše a dal mu svůj život. Nějakou dobu předtím se „to stalo“ i Luce a tak jsme manželství začali budovat na jiných základech. Můj přístup se určitě změnil, hlavně co se týče zodpovědnosti k rodině a také tím, že jsem vše dával do rukou Bohu.

L: Určitě se naše manželství zkvalitnilo, Bůh ohladil hroty, pomohl nám potlačit ty špatné stránky a vyzdvihнул ty dobré. Když jsem se tak zamýšlela před lety nad naším manželstvím, myslím, že bychom byli dnes rozvedení.

V čem se lišíte, nebo spíše doplňujete?

J+L: Lucka je určitě mnohem lepší

ve výchově a učení dětí. V tom bych sám hodně plaval. Já zase zajišťuji finanční chod rodiny, obsluhu účtů apod., to Lucka nechává na mě. Jinak si myslím, že všechno ostatní nějak děláme společně, když je potřeba a podle toho kdo kdy zrovna může.

Co konkrétně u vás znamená, že vychováváte děti?

J+L: Vedeme je do vztahu s Ježíšem a spoléhání se na sebe. S Luckou jsme se rozhodli, že nám je nebude vychovávat stát, tak je učíme doma. Vedeme je ke společné práci, vzájemně dobrým vztahům a k pevně semknuté rodině.

Co je potřeba ke šťastnému manželství?

J: Velká tolerance, být oporou tomu druhému, konflikty řešit co nejdřív, často se omlouvat, ujišťovat druhého o své lásce a i se podle toho chovat.

L: Odpouštět si.

Jirka a Lucie Beštovi

Tomáš a Petra

Jak dlouho jste manželé:

T: V říjnu už tomu bude 7 krásných let.

P: Za pár měsíců už to bude 7 let.

Jak jsi poznal/la, že je to ten/ta pravý/vá?

T: Znali jsme se celkem dlouho předtím než jsme spolu začali chodit a pak jsme spolu ještě dost dlouho taky chodili. Za tu dobu jsme měli šanci poznat se v nejrůznějších situacích (od pohodových procházek při zapadajícím slunci po různé zátěžové situace, kdy jsme s mládeží promrzlí a vyčerpaní čekali na vlak ve stanici, kde jsme neměli jistotu, že tam ještě nějaký někdy přijede nebo když jsme zůstali zamčení v 9 večer v domě při roznášení videokazet s filmem Ježíš). Během všech těchto společných zážitků a přitom, když jsem se za to modlil, jsem si byl čím dál tím jistější, že Peťuš je pro mě opravdu ta pravá. Víím, že je ještě brzy to hodnotit, ale za těch téměř 7 let jsem si tím čím dál tím jistější ☺.

P: To je těžká otázka... Torp se mi už delší čas líbil a když jsem zjistila, že je to nadějný i z jeho strany, tak už na nějaké racionální přemýšlení o tom, jestli je to ten pravý, nebyl moc prostor ☺. Ale modlili jsme se za to,

Znali jsme se roky, než jsme se našli

každý sám, společně a i se staršími přáteli a došli jsme k tomu, že v tom máme pokoj, a tak jsme šli do toho. A vzhledem k tomu, že mně bylo teprve 15 let, tak nás zajímal i názor rodičů a ti nebyli zásadně proti ☺.

Jak dlouho jste spolu chodili?

T: Chodili jsme spolu 4 roky a začali jsme spolu chodit, když bylo Peťuš 15 let. Přestože bychom to dnes asi žádnému mládežníkovi nedoporučili, tak jsme spolu za tu dobu mohli prožít spoustu skvělých věcí (většinou společně s mládeží) a myslím, že to byl taky důvod toho, že nás pak v manželství už moc věcí na tom druhém nepřekvapilo ☺.

P: Chodili jsme spolu dlouhé 4 roky. Začali jsme spolu chodit, když mě bylo 15 a Torpovi 19 let.

V čem se lišíte, nebo spíše doplňujete?

T: Peťuš říká, že se lišíme ve všem, ale já si to úplně nemyslím, i když je pravda, že nějaké rozdíly by se tu našly. Já moc rád chodím do přírody, Peťuš si myslí, že ona ne, já nepotřebuji stále s někým mluvit, Peťuš spíše ano, Peťuš je skvělá hostitelka, já na to moc nejsem, Peťuš sní o dovolené u moře „all inclusive“, pro mě je to noční můra ☺. Kdybychom ale byli stejní, tak by to byla nuda, tak takhle máme alespoň stále o čem mluvit ☺.

P: Lišíme se v mnohém – nejpodstatnější je asi to, že já jsem extrovert a mám ráda, když je kolem hodně lidí a hluku, Torp je naopak introvertní a potřebuje svůj klid a nejráději by všechn svůj čas trávil jen se mnou a teď už i s naší Žofinkou. Ale vycházíme si navzájem docela vstřícně, a tak trávíme náš volný čas občas s přáteli a občas zase jen spolu a kupodivu to funguje k oboustranné spokojenosti.

Lišíme se také v představě o tom, co je zábava, odpočinkový program nebo dovolená... Torp miluje výlety, hory a přírodu a já bych si spíš lehla někde na pláži se zmrzlinou a knížkou.

Jak řešíte neshody?

T: Já Peťuš drtím logickými argumenty ☺. Asi to není ideální, ale většinou je to tak ...

P: Zas tak moc neshod našťestí nemáme. Ale když už se něco objeví, tak to většinou řešíme tak, že já energicky snáším všemožné argumenty pro svoje stanovisko, Torp je potom v klidu všechny vyvrátí nebo neuzná a nakonec to uděláme tak, jak chtěl na počátku Torp.

Co je potřeba ke šťastnému manželství?

T: Nevím, co je přesně šťastné manželství, ale pro mě je to třeba to naše. Snažíme se hledat, co pro nás Bůh společně připravil a nějak to naplňovat, snažíme se nebyť zaměřeni jenom na sebe a být požehnáním i pro lidi kolem nás, snažíme se o věcech, které jsou v našich životech, mluvit a modlit se za ně, snažíme se společně trávit čas, ze kterého máme oba radost. Ale radši se nás zeptejte tak za 30 let, snad už budeme moudřejší.

P: Asi hlavně vybrat si toho správného partnera, to si myslím, že je základ. Také je určitě potřeba, aby byli oba hodně tolerantní a přizpůsobiví a neměli nesmyslná očekávání od toho druhého, ale dokázali ocenit dobré stránky svého partnera a netrápili se přehnaně těmi horšími. A rada na závěr pro všechny čerstvě vdané ženy (to mi předala moje maminka) – pokud od svého partnera něco chceš, řekni mu to jasně slovy a ujisti se, že to slyšel a pochopil – hlavně žádné náznaky, to totiž zaručně nepochopí ☺.

Torpas a Peťa Dostálkovi

● JAK JSME KDO UVĚŘILI

Z hospody k Bohu

Nikdy jsem se o Boha nezajímal. Věřil jsem jenom tomu, na co jsem si mohl sáhnout. V patnácti letech jsem se přestěhoval z Vysočiny do Prahy. Dala se dohromady parta. Postupně jsem se naučil pít a kouřit. Měli jsme divoké mejdany až do rána.

a začal dělat průšvihy. Vyhodili mě z muziky a šel jsem na tři dny do basy. Po vojně jsem znovu zapustil vlas a fous. A zase znovu. Mejdany, karty, festivaly, holky.

Po třech letech jsem cítil únavu. A taky to, že mi život nějak protéká mezi prsty. Koupil jsem si bicí soupravu a začal hrát v kapele. Když jsme se rozešli, šel jsem na Václavák do Vodičkovy ulice hledat inzerát, ve kterém chtějí bubeníka. V jednom inzerátu bylo napsáno: „Pomohu najít smysl života. Vyučování a praxe v Ježíši Kristu.“ Ten inzerát mě opravdu zaujal. Vzpomněl jsem si na trumpetáka a jeho řeči o Kristu. Že mě má rád a tak. Odepsal jsem na ten inzerát. Že nejsem věřící a že hledám pravdu. Jestli mají pravdu křesťané nebo Darwin.

Poslouchali jsme tvrdou rockovou muziku a jezdili na rockové festivaly po celé republice. Pil jsem pořád víc. Skoro jsem se nevyučil. S rodiči jsem se moc nebavil. Zapustil jsem dlouhé vlasy a fousy. Ráno se mi třásl ruce, měl jsem červené oči a vypadal jsem asi děsně. Myslím, že rodiče byli nešťastní.

Odešel jsem na vojnu. Udělal jsem zkoušky k Vojenské posádkové hudbě. Chodil jsem totiž do hudebky na bicí nástroje. To mě bavilo. Na vojně se hodně hrálo a hodně pilo. Ale potkal jsem tam trumpetáka, který studoval na faráře. Vyprávěl mi o Bohu a o Kristu. Vůbec jsem tomu nevěřil, ale pořád jsem to poslouchal. Kluka mi bylo líto. Takhle mladej a takhle zblblej. Pil jsem dál

ka mezi prsty. Koupil jsem si bicí soupravu a začal hrát v kapele. Když jsme se rozešli, šel jsem na Václavák do Vodičkovy ulice hledat inzerát, ve kterém chtějí bubeníka. V jednom inzerátu bylo napsáno: „Pomohu najít smysl života. Vyučování a praxe v Ježíši Kristu.“ Ten inzerát mě opravdu zaujal. Vzpomněl jsem si na trumpetáka a jeho řeči o Kristu. Že mě má rád a tak. Odepsal jsem na ten inzerát. Že nejsem věřící a že hledám pravdu. Jestli mají pravdu křesťané nebo Darwin.

Za pár dní mě autor inzerátu navštívil. Bavili jsme se o Bohu Stvořiteli a jeho lásce k nám. Pozval mě do sboru. Měl jsem strach, co tam se mnou udělají, ale byla tam spous-

ta mladých lidí, kteří byli přátelští. Poslouchal jsem programy o Bohu. Pak jsem šel do hospody, přemýšlel a pil. V hospodě mě to přestávalo bavit. Pořád stejný. Když jsem se zmínil, že chodím mezi křesťany, všichni se mi vysmáli. Měli svůj jasný názor, ale já jsem chtěl víc. Po půl roce byl ve sboru program o široké a úzké cestě. Jako by mně spadly šupiny z očí. Věděl jsem zcela určitě, že jsem na široké cestě bez Boha, která vede do pekla. A rozhodl jsem se, že chci na tu úzkou cestu. Na cestu života, na kterou se dostanu jedině skrze Krista. Věděl jsem, že Bůh existuje a že mě má rád. Uvěřil jsem, že tuto lásku vyjádřil skrze Krista, který zemřel za moje viny a také vstal z mrtvých. Řekl jsem Ježíši, že chci žít s ním a že ho chci poslouchat.

Měl jsem velkou radost, že moje viny jsou mi odpuštěny. Pak mi došlo, že bych měl přestat pít a kouřit. Kvůli tomu, že to Boha mrzí. Zjistil jsem, že vůbec nemám sflu a vůli přestat. Modlil jsem se, a po půl roce jsem z toho byl venku. Začal jsem mít rád svoje rodiče. Chtěl jsem pomáhat lidem. Miloval jsem Boha, a modlitba a čtení Bible mi přinášely radost a uspokojení. Oženil jsem se s věřící dívkou a už pětadvacet let máme nádherné manželství.

Jaroslav Sloboda

● EVANGELIUM NA INTERNETU

www.svedectvi.net

Bud' te stále připraveni k obhajobě před každým, kdo by od vás žádal, abyste vydali počet z naděje, kterou máte. 1 P 3,15b

Poprosila jsem Martina Bence, spoluautora vznikajícího projektu „webových svědectví“, aby nám napsal, o co jde. Doplnili ho jeho kolegové Aleš Michal a Petr Dolejš.

Cílem tohoto projektu je oslovit nevěřící českou veřejnost se svědectvími křesťanů o jejich vztahu k Bohu, víře a dalších otázkách.

Jistě jste se dostali ve svém životě do situace, že váš nevěřící kamarád či známý potřeboval nějaké doplňující informace o Bohu, o víře nebo dalších otázkách. V této chvíli je možné dát mu adresu www.svedectvi.net, nebo www.youtube.com/svedectvi a tam se dozví něco, co mu může přiblížit to, jak je možné žít s Bohem, jací jsou křesťané či jaký je jejich pohled na některé věroučné otázky.

Bez křesťanů, kteří se tohoto projektu ujmou, je naše práce marná.

Prosím, pomozte šířit evangelium tím, že budete používat stránku www.svedectvi.net.

V tuto chvíli je v přípravách internetová stránka www.svedectvi.net, která bude obsahovat seznam videí a respondentů tak, aby

si návštěvník stránky mohl přehledně vybrat někoho, kdo je mu blízký věkem nebo vzezřením.

Www stránka bude obsahovat i vedení k přijetí Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele. Člověk, který se rozhodne pozvat Ježíše do svého života, bude poté moci e-mailem požádat o další informace. My ho pak budeme přeměrovávat do evangelikálních sborů dle místa bydliště, kde s ním naváže kontakt k tomu pověřená osoba.

Proto potřebujeme po celé republice spolupracovníky, kteří budou připraveni přijmout ve svých sborech nově přichozí.

Otázky, které jsme položili respondentům:

1. Jak jste uvěřil v Boha?
2. Na čem stavíte svou víru v Boha, odkud berete jistotu této víry?
3. Co se změnilo ve vašem životě potom, co jste uvěřil v Ježíše Krista?

4. Přišel jste o něco tím, že jste uvěřil v Boha?
5. Jak jste se vypořádával s hříchem, co je to hřích?
6. Máte jistotu spasení, půjdete po smrti do nebe?
7. Co je to modlitba, jak se modlíte a proč?
8. Kdo je to Duch svatý a co dělá ve vašem životě?
9. Jaký význam má ve vašem životě církev?

doplňující otázka: O co se zajímáte ve svém volném čase?

V tuto chvíli máme hotových 100 svědectví a přemýšlíme o dalším rozšíření obsahu.
pokračování na protější straně ►

● EVANGELIUM NA INTERNETU

Svědectví z Porostu

Jsme zatím tři zakládající členové OS s názvem Křesťanské sdružení SVĚDECTVÍ.

Máme na srdci vytvořit a provozovat českou (nedenominační) evangelizační webovou stránku, která přichází povede skrze pokání do nového života v Kristu a následně do živého společenství křesťanů v jejich okolí.

Každý z nás je znovuzrozeným křesťanem a řádným členem některého sboru té jediné pravé církve – nevěsty Beránkovy.

Náš projekt je veden, jak věříme, Duchem svatým a společnou touhou aby ztracené ovce kolem nás našli toho jediného dobrého pastýře.

Jsme otevření pro spolupráci a uvítáme vstup nových členů, ale projekt není organizován ani financován žádnou denominací, pouze z členských příspěvků a dobrovolných darů jednotlivých sourozenců v Kristu, kterým to náš Pán ve své milosti položil na srdce. Budeme proto velmi vděční za vaši podporu modlitební i finanční, za vaše náměty i osobní svědectví ze života s naším Pánem.

V projektu SVĚDECTVÍ si klademe za cíl:

- oslavit našeho Boha, Spasitele a Pána Ježíše Krista
- formou osobních video svědectví znovuzrozených křesťanů seznamovat širokou internetovou veřejnost s evangeliem
- hledajícím ukázat, jak vejít do smlouvy s Bohem a navázat s Ním osobní vztah skrze pokání a modlitbu vydání se
- nově obráceným nabídnout živé společenství křesťanů v dostupné vzdálenosti od jejich bydliště
- povzbudit víru sourozenců v Kristu a nabídnout jim dostupný a levný nástroj k evangelizaci svého okolí

Na webových stránkách www.svedectvi.net se dosud pracuje, natočená videa můžete zatím shlédnout na: www.youtube.com/svedectvi

Kdo věří v Syna Božského, má to svědectví v sobě. A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božského, ten život nemá. 1 J 5,10a,11-12

Aleš Michl, Martin Benc, Petr Dolejš

Křesťanské sdružení SVĚDECTVÍ, Lohňského 903/11, 152 00 Praha 5
Tel. 602 335 316, 602 242 857
e-mail: petr.dolejs@vltavinleas.cz

Jedno léto jsem byla se svojí rodinou na chatě a jelikož mi bylo osm let, sestra mi vytvořila bojovou hru v lese. Když jsem vyrazila na jedno místo, kam jsem trefila a kde se mi líbilo, začala jsem mít uprostřed lesa strach. Pomodlila jsem se, aby s tím Bůh něco udělal. A po chvíli, když jsem vyšla na kopec, uviděla jsem bílou postavu, jak ke mně napřahuje ruce. Nejdříve jsem se lekla, ale jak jsem se k té postavě přiblížila, okamžitě jsem poznala, že je to Ježíš. Vzal mě do náručí a pak mě po chvíli zase položil na zem. Žádný strach jsem už necítila a došla jsem v pořádku domů.

Dívka, 16 let

Když jsem hrála basket, tak jsem si vždycky moc přála, abych tam měla někoho věřícího. Potom jedna moje kamarádka jela s námi s mládeží na podzimky a po nějaké době se obrátila. Dnes stále v Bohu věří a jde za ním víc a víc. Je skvělé to pozorovat.

Dívka, 20 let

Asi pět let jsem se modlila za tatku, aby nepotřeboval nosit brýle. Nechtěl nosit čočky, protože ho to páliho a jakýkoliv jiný zásah do očí odmítal. Po těch letech se rozhodl na operaci laserem jít, a to na doporučení některých křesťanů, kteří ji absolvovali. Nakonec to díky modlitbám netrvalo 2 měsíce (jako běžně), ale pouhé čtyři dny a výsledek byl skvělý. Tatka už nemusí nosit brýle a já se učím být trpělivá v modlitbách.

Dívka, 18 let

Před několika lety se jedna kamarádka omylem bodla do oka nůžkami. Netekla jí sice krev, ale nemohla ho vůbec otevřít a měla na něm rudý šrám.

Všichni jsme se moc modlili a další den jí oko vůbec nebolelo, mohla ho normálně otevřít a zmizela i červená skvrna, co na něm měla.

Už několik let zpátky jsem chtěla tancovat na Pochodu dobré vůle, ale neměla jsem odvahu se přihlásit.

Letos mi zavolala Johana: Ahoj, máš tu a tu neděli čas? Máš? Super! Tak já tě přihlásím na Pochod dobré vůle jako tanečnici.

Tři dny před Pochodem mi přišel organizační mail: „Všichni tanečníci budou v bílém.“ Když jsem si to přečetla, byla jsem nešťastná a modlila se: „Bože, nemám bílé kalhoty, ty víš, že je potřebuju. Amen.“ Pro jistotu jsem ještě otevřela skříň a úplně dole jsem našla bílé kalhoty! Dodnes nevím, kde se tam vzaly, ale padly mi jako šité na míru.

Jednou jsem se na táboře modlil za jednoho kluka (je duševně postižený) a jakmile jsem se domodlil, věděl jsem, že se něco stalo. A pak mi mamka řekla, že se to po té modlitbě rapidně zlepšilo. Díky za to Bohu!

Jáchym Rykl

Na jednom táboře jsem byla vedoucí skupinky. Děti na večerním programu kreslily to, co si myslí, že jim Bůh chce říct. Ráno jsem jim to já, jako vedoucí, měla vysvětlit – duchovně. Jelikož nejsem zrovna povolána do poznání, zhrozila jsem se a modlila se fakt upřímně a hodně za to, aby mi Bůh pomohl. Na skupince jsem to nakonec obstojně vysvětlila a dokonce tím děti povzbudila. Fakt zázrak.

Bóďa

Nemám, nebo si spíš nevzpomínám na nějaký konkrétní zázrak nebo tak, ale můžu říct, že cca 70 % věcí, za které jsem se modlil, ať už ve škole za známky nebo za uzdravení někoho, tak se to opravdu vyplnilo.

Snažím se prosit Boha, aby pomohl mému bráškovvi najít opět lásku k nám doma, k naší rodině, v patnácti letech od nás odešel, jednou – po usilovných modlitbách – bráška zavolal mamince ke Dni matek, vážně to není málo a vážně jsem za to vděčná.

Dívka, 16 let

PŘEHLED letních shromáždění

10. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8 15:00
Hudební skupina pod vedením
Mirka Hoblíka
Kázání: Lubomír Ondráček – Milující Otec
a jeho starší syn

17. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8 15:00
Hudební skupina pod vedením
Jirky Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček – Modlitba
a zvěstování evangelia fungují jako rozbuška a nálož

24. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8 15:00
Hudební skupina pod vedením
Oty Kunzmannu jun.
Kázání: Petr Kácha – Boží plán pro každého člověka

31. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8 15:00
Hudební skupina pod vedením
Teda Whanga
Kázání: Miloš Poborský – Staň se svou
vyslyšenou modlitbou

Střelecký ostrov 15:00
(u Národního divadla)
7. 8. Hudební skupina pod vedením
Mirka Hoblíka
Kázání: Lubomír Ondráček

Střelecký ostrov 15:00
(u Národního divadla)
14. 8. Hudební skupina pod vedením
Jana Knížka
Kázání: Michal Klesnil

Sborová budova Na Žertvách
21. 8. 15:00 POZOR – ZMĚNA MÍSTA
Hudební skupina pod vedením
Mirka Bála
Modlitební shromáždění ZMĚNA

Střelecký ostrov 15:00
(u Národního divadla)
28. 8. Hudební skupina pod vedením
Teda Whanga
Kázání: Michal Klesnil

Střelecký ostrov 15:00
(u Národního divadla)
4. 9. Hudební skupina pod vedením
Karla Petkova
Kázání: Lubomír Ondráček

Z 67hodinové modlitební stráže

Když přemýšlím o tom, co mám napsat o mém zážitku z 67hodinové modlitební stráže, která proběhla 2.-5.6., tak se musím vrátit k prvotnímu motivu, proč jsem se vůbec modlitební strážce rozhodl zúčastnit.

Vzpomněl jsem si na to, co se stalo jako následek 100 let trvajících nepřetržitých modlitební strážce Jednoty bratrské. Stalo se to, že se změnil svět. Začala misie. Dodnes trvá požehnání, které Bůh vylil skrze dvojice Moravských bratří, kteří odjeli do neznámých krajín a zvěstovali tam evangelium. To se mohlo stát mimo jiné i díky vytrvalým modlitbám, které trvaly nepřetržitě 100 let.

Bůh slyší naše modlitby, Bůh chce abychom s ním měli vztah. Já jsem během modlitební měl pocit, že ty dvě hodiny, které jsem v noci strávil s Bohem, byly naplněné Jeho přítomností. Ty dvě hodiny mi daly mnoho.

Věřím, že je třeba, abychom se jako církve probudili ze spánku a začali něco dělat. A modlit se na jednom místě, k tomu určeném, mi přijde důležité a může to být akt zbudování Davidova stánku, na který Bůh čeká, aby mohl v naší zemi začít dělat divy a zázraky, které přitáhnou nevěřící lidi do Nebe.
Martin Benc

Na rozdíl od minulé účasti se tentokrát modlitby týkaly více osobně nás s Věrou. Myslím, že to byl důležitý čas. Také jsme se v druhé části posunuli více ke společnému volání za Boží navštívení a naplnění prorockých slov. Zase to uteklo hodně rychle a byl to výborně využitý čas. Pozitivní byla přehlednější a graficky lépe ztvárněná témata k modlitbám.
Luboš

Přijdeš v září na večeri?

Na září připravujeme opět kurzy Alfa. Tentokrát pro celý sbor, pro všechny regiony najednou.

Kam a s kým?
Na Žertvy. Do velkého sálu. S námi, s našimi přáteli, se svými přáteli.

Proč?
Staršovstvo sboru definovalo jako prioritu sborového života zvěstování evangelia. Společně jsme to potvrdili v prohlášení o evangelizaci. Ovšem jakou by to prohlášení mělo praktickou hodnotu, pokud bychom ho nějak nezohlednili v tom co děláme?

Koho pozveme?
Kohokoliv. V Písmu máme příklady lidí, které bychom na kurz Alfa sami od sebe nikdy nepozvali. Takový Zacheus. (Lk 19,1-10). Na povrchu zbohatlík ze zlodějny, uvnitř možná člověk otrávený pokrytectvím náboženské elity, srdcem hledající ryzost. Ježíše vyhlížel sám od sebe. Nebo Natanael. (Jan 1,45-46) Nedůvěřuje, jako většina Čechů. Co na to Filip? Má jednoduchou nabídku – *Pojď a podívej se.* Nathanaelovu skepsi přemůže ještě větší Filipovo nadšení.

Na co?
Kurz Alfa je místo, kam můžeme pozvat své přátele, kteří nahlédnou „pod pokličku“ a seznámí se s tím, čemu křesťané věří. 10 večerů – 10 týdnů. Večere, promluva, diskuse... Když přijdou, můžou si sami udělat obrázek, kdo jsou křesťani nebo „jestli jde v životě ještě o víc“. Co říkal Filip Natanaelovi? *Pojď a přesvědč se.*

Jak?
„Nebot Syn člověka přišel vyhledat a za-

chránit, co je ztraceno.“ Ježíš chce to samé dělat skrze nás. Pojďme se mu k tomu dát k dispozici. Prakticky:

1) Přijmout výzvu. Modlit se za nějakého Zachea, o kterém by vás nikdy nenapadlo, že by se kdy nechal pozvat na akci jako jsou kurzy Alfa. Modlit se za nadšení, kterým inspirujeme nějakého skeptického Natanaele.

2) Modlit se za kurz. Zájemcům je možné posílat informace o krocích, které se aktuálně připravují.

3) Zvážit před Pánem, jestli se mohou dát po dobu 12 večerů (dva pro přípravu týmu + 10 pro hosty) a jednoho víkendu s Alfou k dispozici. Ať už v technickém týmu, nebo v týmu pořadatelů.

Místo závěru: S kurzy Alfa jsme v ČR začali jako první. Paradoxně, naši vlastní žáci v Praze i v ČR již viděli více ovoce při pořádání kurzu, než my sami. Statistiky do r. 2010: 164 zemí světa, 50 tis. kurzů, 16 milionů účastníků. Vize do r. 2020: 100 milionů účastníků po celém světě. Mt 24,14 *A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.* Zj 22,20 *„Ano, přijdu brzy.“ „Amen, přijď, Pane Ježíši!“* Bůh s námi stále počítá a chce, abychom věrně hráli nám svěřenou roli při zvěstování evangelia v Praze. Alfa je jednou z příležitostí. Podzimním kurzem připravujeme půdu pro iniciativu v r. 2013 – „Zveme Česko na večeri“. Budeme-li vytrvalí a věrní, uvidíme ovoce.

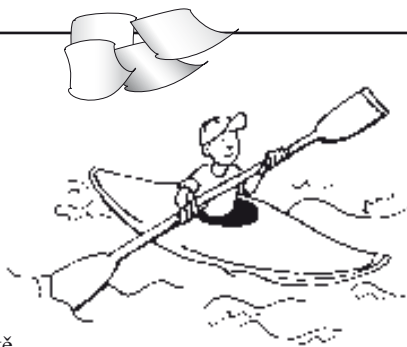
Závěr: Chci být u toho! Co ty? Napiš, zavolej. **Miloš Poborský, Tel: 724 435 303 milos.poborsky@o2active.cz**

● JAKÉ TO BYLO

Jak Boží děti z Palmovky slavily Dětský den

Už je to mnoholetá tradice, kdy se scházíme v malebném městečku Jenštejně na ještě malebnější zahradě našich pohostinných sourozenců. Je to předletní setkání regionu, a to nejen rodin s dětmi. Vždyť jsme děti Boží všichni a kdo se nezúčastní bojovky, může zatím ochutnávat dobroty na prohýbajících se stolech. Jídlo není hlavní náplní, tou je společný čas, ale je důležité a vždycky výtečné a vítané. O program se dětem starají domácí za vydatné pomoci všech odrostlých mláďat a dalších bezdětných lidí. Vždy se střílí ze

vzduchovky, jezdí na kajaku po rybníce, šplhá po laně, střílí z luku, maluje a kdoví co ještě. Už nemám malé děti, tak nepobíhám po celé vesnici a jen si sedím, povídám a jím. Bojovka vrcholí sejítím do sklepa, kde, jak víme, se nám nic nemůže stát a není se třeba bát, vždyť Pán Ježíš je s námi. Kdo splnil úkol – sestavil z lístků rozdáváných při disciplínách větu – verš, dostane sladkou odměnu. Malá, asi pětiletá holčička jeden lístek – bod ztratila a protože chtěla být sprá-

vedlivá, odmítala se slzami, ale tvrději svou odměnu. Několika

lidem dalo hodně práce ji přesvědčit, že to nevádí a že jí věříme, že úkol splnila a nepodvádí. Je skvělé, že Bohu nezáleží na tom, co je vidět, víc než na našem srdci. Pěkně se nám to zase vydařilo: dobré počasí, příjemné popovídání si, nadšené, vyřádné děti... Moc dobře se o nás Bůh stará!

Nanda

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Katyň

V roce 1940 nechal Stalin vyvraždit polskou vojenskou elitu a převážnou část inteligence. Komunisté si po té dali záležet, aby se slovo Katyň neobjevilo v žádné učebnici dějepisu. Není divu, že se mnoho lidí o těchto událostech dozvědělo teprve nedávno, kdy Rusko jakous takous odpovědnost přijalo. Režisér Andrzej Wajda dlouho neměl žádnou naději, že se mu film podaří natočit. Jeho otec v Katyni zahynul a on sám vyrůstal v období, kdy takzvaná „Katyňská lež“ byla základem polsko – sovětského přátelství. Nakonec se ve svých osmdesáti letech dočkal a film měl symbolicky premiéru v den výročí vstupu Rudé armády do Polska. Historické drama ale není jen o hromadném masakru v r. 1940 – je také o tom, jak se dá pravda překroutit, uchopit ji tím „jediným správným způsobem“. Je to boj o pravdu daleko za bojovou linií. Není to snímek s jedním hlavním hrdinou. Těch je zde mnoho tisíc. Nejen těch mrtvých, ale i těch, kteří čekají na své blízké v marné naději

na jejich návrat a později zažívají od vládnoucího režimu tvrdé perzekuce při marné snaze dovědět se krutou pravdu a poté se o ni podělit s ostatními. Ucelenost děje se trochu třífází do několika příběhů. Vzhledem k tomu, že to není dobrodružný film, ale historické drama, nijak to nevádí. Osudy pozůstalých s posledními okamžiky obětí od jejich zatčení přes jejich dlouhou cestu až na popraviště snad ani jinak natočit nelze. Po technické stránce to není žádná bomba. Síla snímku je ale ve fascinující výpovědi pravdy a ne v dobrodružné linii a jejím provedení. Zajímavost: hudbu složil Krzystov Pendrecky, jehož otec byl v Katyni rovněž popraven. Na serveru ČSFD má přes mnoho rozporuplných reakcí velmi slušných 74 %. Katyň lze sehnat za slušnou cenu v edici Levná DVD. Zájemcům o toto téma doporučuji i dokument Petry Všelichové: „Zločin jménem Katyň“ z roku 2006. Lze jej shlédnout v archivu české televize.

Pavel Rosecký

Čekej na mě

Rebecca St. James

- Můžeme znovu vzkřísit sen o pravé lásce?
- Proč je dobré čekat se sexem až do manželství?
- Jak si můžeme chránit svou čistotu?

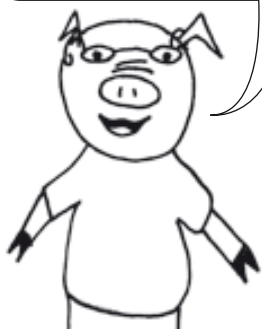
Známa křesťanská zpěvačka a mladá žena plná hluboké víry pomáhá dospívajícím křesťanům znovu objevit krásu čistoty v milostném vztahu. Ve své čtivé, praktické a na Písmu založené knížce ukazuje, že Boží plán je pro nás ten nejlepší i v oblasti naší sexuality. Kniha plná příběhů ze života i otázek k zamyšlení nabízí povzbuzení a naději všem: těm, kdo se rozhodli čekat až do manželství, i těm, kdo si myslí, že svou čistotu už navždy ztratili. Připojený studijní průvodce umožňuje téma probrat skutečně do hloubky, může také dobře posloužit pro vyučování a debaty ve skupinách.

Vydalo nakladatelství Samuel

Kreslí Antonie Hrdinová

Pár lidí mi řeklo, že jsem se změnil k lepšímu.

To je jistě tím, že se nestydíš vyznávat hříchy

Jasně, bez pokání bych měl v srdci pěkné chlívečky.

● OZNÁMENÍ

Zveme Vás na jeden z dalších mezidenominačních večerů chval, uctívání a modliteb

Tobě blíž! září 2011,

kteřý bude tématicky zaměřen především na projekt Festival Dny Dobrých Zpráv

Tobě blíž! září 2011

**10. 9. 2011 od 18 hod Casa Gelmi,
Korunní 30, Praha 2**

Chvály: ACP worship

Pořadatel večera: 1ACP – sbor který modlitebně zaštití
Festival DDZ4

Vážený čtenáři,
rád bych tě pozval na křesťanský festival
Dny dobrých zpráv, který se bude konat v Praze.
Uvidíš a uslyšíš zajímavé křesťanské soubory.
Dovedeme se dobře bavit a předvést kvalitní
hudbu nebo divadlo!
Mluvíme a zpíváme o Bohu, kterého jsme
poznali a víme, že s Bohem může mít blízký
vztah každý.
Nechte se povzbudit k hledání smyslu života!

Za organizační tým
Jaroslav Sloboda

16.
-
23. 7.
2011

english camp

Křesťanské společenství mládeže o.s.
ve spolupráci s
Křesťanskou akademií mladých
připravují:

Zábavné hry a sporty

činnostná zábavná a netradiční formou
studijní skupiny podle úrovně DJ
Příležitost konverzovat s rodilými mluvčími
Večerní křesťanské programy

Kde: Penzion "Hájenská" v Černém Dole

info: Štěpánka Bláhová
777 576 530, stepanka@seznam.cz

DNY DOBRÝCH ZPRÁV IV.

od pondělí 31. 10. do soboty 5. 11. 2011

Program:

pondělí	Jiřina „Gina“ Markovová – koncert
úterý	profesor Tomáš Tyc – fyzikální show
středa	teátr Víti Marčíka – divadlo
čtvrtek	smyčcové kvarteto – vážná hudba
pátek	Runaway my Son – koncert
sobota	Touch of Gospel – gospel

www.dnydobrychzprav.cz

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Přijďte mezi nás
zase v září.

V létě tato setkání neprobíhají.

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod

více info

Maruška Bukáčková

775 641 671

marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod

více info

Štěpánka Bláhová

777 576 530

spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Křesťanské společenství mládeže, o. s. ve spolupráci s mládeží KS Praha
porádá pro 12-18 leté

Teen camp 11

JEHO KRÁLOVSTVÍ

20.-26. srpna 2011

Více info na

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ/TEENCAMP

nebo u Dity Frantíkové (724 435 309 nebo dita.frantikova@kaes.cz).

Biblické hodiny

v Kulturním centru Novodvorská

SE V LÉTĚ NEKONAJÍ

Skupinka Marie Elen Růžička

Každou středu během prázdnin od 19:00 hod.,

Na Žertvách 23, Praha 8, hlavní sál

Kdo potřebuje službu osvobození nebo vnitřního
uzdravení je srdečně zván.

AUTO-MOTOR-PAULUS

... opět zahajuje opravy automobilů!

Školská 359, 250 65 Líbeznice

Tel.: 283 981 182, Mobil: 607 648 721

E-mail: paulusz@atlas.cz

GPS Loc: 50°11'38.54"N, 14°29'51.05"E

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

10. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8 15:00
Hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka
Kázání: Lubomír Ondráček – Milující Otec a jeho starší syn

17. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8 15:00
24. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8 15:00
31. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8 15:00

7. 8., 14. 8., 28. 8. a 4. 9. Střelecký ostrov (u Národního divadla) 15:00

21. 8. Sborová budova Na Žertvách 15:00 POZOR – ZMĚNA MÍSTA
Hudební skupina pod vedením Mirka Bála, Modlitební shromáždění

Bližší informace o letních shromážděních na straně 8

17. 9. SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
17. 9. a 26. 11. v 9:00, Sbor KS Praha, Na Žertvách 23, P-8

1. 8. SBOROVÁ MODLITEBNÍ
od 18:00 – 19:30, postní v rámci KMS, Sbor KS Praha, Na Žertvách 23, P-8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřílova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
Počet členů: 28/16/18

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Počet členů: 107/25/46

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zúna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 47/8/21
Výstup: Bílkovi

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík
Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
Počet členů: 88/17/52

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 83/15/28

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)
Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 74/11/16

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18:00 hod – Dáša Blažková, Slepá I/14.
Počet členů: 51/4/24

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 4. 9. 2011

